

Kammarrätterna

Rättsfall

Rivnings- och saneringsfastigheter m. m. i byggnadsrörelse

Besvär av J. M. Byggnads AB angående inkomsttaxering 1972. Bolaget, som av TN taxerats för vissa belopp, yrkade hos mellankommunala skatterätten (MKSR) att få tillgodoräkna sig procentavdrag för samtliga bolagets "lagerfastigheter". Bolaget åberopade RÅ 1973 ref 5, enligt vilket rättsfall RR förklarar att obebyggda fastigheter av annan fastighets natur skulle anses ingå i företagens byggnadsrörelse intill dess av företaget uppförd bebyggelse tagits i anspråk för uthyrning.

Allmänna ombudet invände att enligt det åberopade regeringsrättsutslaget endast obebyggda fastigheter borde anses ingå i byggnadsrörelsen. Beträffande saneringsfastigheter borde således procentavdrag ej medges i rörelsen. Av samma skäl borde ej heller sådant avdrag medges i fråga om fastigheter åsatta byggnadsvärde, ehuru bolaget markerat dessa som tomtmark på grund av att byggnader rivits. Yrkat procentavdrag borde därför ej medges med mer än 378 760 kr i stället för yrkade 694 160 kr.

MKSR fann bolaget berättigat till procentavdrag i rörelsen med 378 760 kr.

Hos KR hävdade bolaget att i dess rörelse måste anses ingå icke endast fastigheter på vilka ingen bebyggelse tidigare förekommit utan även fastigheter på vilka byggnaderna rivits före eller under beskattningsåret och på vilka byggnadsverksamhet påbörjats under eller efter beskattningsåret. Bolagets talan innebar yrkande om procentavdrag med ytterligare 189 100 kr.

KR yttrade: Beträffande de fastigheter för vilka ytterligare procentavdrag yrkats kan av handlingarna icke anses framgå annat än att de ingått i bolagets byggnadsrörelse under beskattningsåret. Bolaget är därför berättigat till procentavdrag med ytterligare 189.100 kr. (KR i Sthlm 23.1.1975.)

Anm.: Se RÅ 1973 ref 5 samt prop 1928: 213 s 251, 269 och 1950: 93 s 225.

Ideell förenings (Adoptionscentrum) skattskyldighet

Besvär av föreningen Adoptionscentrum angående taxering 1973. – Enligt stadgarna hade föreningen till ändamål att bl a verka för adoption av barn som av olika skäl inte kan omhändertas av sina biologiska föräldrar och att i samarbete med myndigheter och andra organisationer söka finna medel till hjälp åt barn och ungdom samt aktivt medverka till insamling och fördelning av ekonomiskt bistånd. Vid föreningens upplösning skulle dess tillgångar användas för att främja nyssnämnda syfte eller överlämnas till organisation eller myndighet med likartade mål.

KR yttrade: Föreningen avser visserligen att främja vissa bortadopterade

barns väl men även att tillgodose vissa föräldrars önskan att erhålla adoptivbarn. Föreningen kan därför icke på sätt som avses i 53 § 1 mom första stycket e) KL anses främja vård och uppfostran av barn. Föreningen är därför skattskyldig för inkomst av kapital och för förmögenhet. – KR lämnar besvären utan bifall. (KR i Sthlm 10.2.1975.)

Anm.: Se RÅ 1955 not 968 och 1392 samt 1960 not 1504. Se vidare SOU 1939: 47 s 47 f, prop 1942: 134 s 46 f, Geijer Rosenquist Sterner Del I sjunde upplagan s 605 f, Hagstedt Om beskattning av stiftelser s 247 f och Skattenytt 1960 s 96 f och 1968 s 482 f.

Fråga om enmansdödsbo kunnat behandlas såsom handelsbolag sedan boupp-teckningen inregistrerats

Besvär av Lisa O. angående inkomsttaxering 1972. – En person, som avled år 1967 efterlämnande såsom dödsbodelägare endast dottern Lisa O., erhöll av förbiseende icke henne tillkommande pension för åren 1948–1967. Boupp-teckning efter den avlidna inregistrerades den 7 febr. 1968. Under år 1971 upptäcktes, att den avlidna icke erhållit pensionsbeloppen, tillhoppa jämte ränta 32 008 kr. Detta belopp utbetalades under samma år till dödsboet. Bestämmelserna om beskattning av handelsbolag ansågs icke kunna tillämpas på dödsboet, då dödsboet ansågs ha upphört redan i februari 1968. Under tiden därefter och till dess ny tillgång yppades under 1971 förelåg icke något dödsbo, varför de 1966 införda bestämmelserna om beskattning av dödsbo ansågs icke kunna vara tillämpliga i förevarande fall. Lisa O. skulle följaktligen inte beskattas för pensionsbeloppen ifråga (KR i Sundsvall 14.1.1975.)

Anm.: Se RÅ 1947 ref 5, 1960 ref 27, not 775–779, 1965 not 2002–2004, RRK K 72 1: 15.

Se även Englund, Om inkomstskattefaktorn s 231, Ekeberg m fl, Den nya lagen om boutredning och arvskippte s 38 f, Beckman, Svensk familjerättspraxis femte upplagan s 311 f, Welinder, Beskattning av inkomst och förmögenhet del I tredje upplagan s 45 f, Svensk Skattetidning 1954 s 7 f (K. G. A. Sandström), SOU 1963: 52 s 234, prop 1966: 85 s 88 f.

Ej skuldavdrag vid förmögenhetstaxering på grund av blott ansökan om pensionsförsäkring

Besvär av A. angående förmögenhetstaxering 1972. A. hade den 31 december 1971 undertecknat en ansökan om pensionsförsäkring mot en engångspremie om 30 000 kr. Premien hade erlagts den 13 januari 1972. Vid 1972 års förmögenhetstaxering förvägrades A. – som trots betalningstidpunkten medgetts avdrag för premiebeloppet vid inkomsttaxeringen samma år – skuldavdrag för samma belopp. Det ansågs nämligen ej visat annat än att

genom nämnda ansökan uppkommit en blott villkorlig skuld gentemot försäkringsbolaget vid beskattningsårets utgång. (KR i Sthlm 17.3.1975.)

Anm.: Se Hellner, Försäkringsrätt andra upplagan s 114 f, 524 f, RN 1954 nr 8: 1, Almén, Eklund, Lagen om avtal åttonde upplagan s 10 f, 31 f, Skattenytt 1975 s 186 (rättsfall den 8 juni 1973).

Ersättning för konstverk – ackumulerad inkomst

Besvär av TI angående skatteberäkning för ackumulerad inkomst för konstnären E. – E. hade efter tävlan fått i uppdrag att utföra en större väggmålning mot ett engångsarvode av 57 000 kr. LSR fann arvodet utgöra ackumulerad inkomst som skulle fördelas på fyra år. TI hade bestritt att fråga var om ackumulerad inkomst. Av de ingivna handlingarna framgick att Stockholms skoldirektion under våren 1970 anordnat en sluten tävlan med fyra deltagande konstnärer, därvid E:s förslag kom till utförande och ledde till det nu ifrågavarande arvodet. Det kunde därför enligt TI icke anses att inkomsten hänförde sig till mer än ett beskattningsår. Att E. använt sig av skisser och modeller ur sin tidigare produktion syntes inte föranleda till annat bedömande.

KR – där TI klagade – yttrade bl a: Den omständigheten att tidigare utförda skisser och annat arbete som kommit till nytta vid målningens utförande inte haft direkt syftning på en inkomstbringande större väggmålning kan inte föranleda annan bedömning än att den år 1970 uppburna engångsersättningen måste anses hänförlig även till åren 1967–1969. – KR lämnar besvaren utan bifall. (KR i Sthlm 7.2.1975.)

Anm.: Se RÅ 1962 ref 28 (Skattenytt 1963 s 35), 1968 not 1534, 1970 ref 6 (Skattenytt 1970 s 351) samt SOU 1961: 56 s 71.

Skattetillägg i samband med redovisning av mervärdeskatt

Besvär av S. G. Aktiebolag angående mervärdeskatt. – Vid redovisning av mervärdeskatt enligt kontantmetoden gjordes avdrag för ingående skatt avseende likvid som icke kontant betalats under redovisningsperioden utan erlagts genom att växel överlämnats. Avdraget vägrades och skattetillägg påfördes.

KR yttrade: Med hänsyn till den oriktiga uppgiftens särskilda beskaffenhet och med beaktande jämväl av att en generös tillämpning av befrielsegrunderna förordats får den påtalade felaktigheten i bolagets deklARATION anses ursäktlig i den mening som avses i 64 c § mervärdeskatteförordningen. På grund härav bör skattetillägget efterges. Kammarrätten undanröjer – med ändring av länsrätterns beslut – länsstyrelsens beslut i vad det avser påförande av skattetillägg. (KR i Sthlm 6.11.1974.)

Taxeringsintendents kvittningsyrkande efter tid för eftertaxering och för besvär enligt 101 § 1 mom. TF

Besvär av L. angående inkomsttaxering 1967. L. yrkade i besvär hos KR inkomna den 31 dec. 1971, nedsättning av sin taxering till statlig inkomstskatt 1967 med 520 kr. – TI invände i yttrande över besvären, inkomna den 19 okt. 1973, kvittningsvis att L.:s taxering till statlig inkomstskatt 1967 upptagits till ett 7.976 kr för lågt belopp.

KR yttrade: L.:s talan bifalles. Då L. emellertid, såsom TI kvittningsvis invänt, blivit för lågt taxerad med mer än 520 kr gör KR ej ändring i de åsatta taxeringarna. (KR i Sthlm 17.10.1974.)

Anm.: Se RRK R 73: 8, RRK K 73 1: 59 samt Hermanson m fl, Taxeringshandbok s 310–311, Wennnergren, Förvaltningsprocess s 236–237, Skattenytt 1974 s 211–212 (Wahlberg).

Periodiskt understöd till utlandet i form av gåvopaket

Besvär av B angående inkomsttaxering 1972. – I sin deklaration drog B av 8 381 kr för periodiskt understöd i form av 16 gåvopaket, som innehöll mat, kläder m m till en i Riga, Sovjet Lettland, bosatt kusin. – B upplyste att understödet utgått sedan 1956, då hans kusin svårt invalidiserad och arbetsförmögen efter 15 års förvisning till Sibirien återvänt till Riga. – TN medgav avdrag för periodiskt understöd med 3 000 kr.

Hos LSR vidhöll B att han hade rätt till avdrag för beloppet 8 381 kr. Han åberopade en specifikation som visade att han genom speditör sänt gåvopaket till kusinen vid sexton olika tillfällen. Varornas inköpsvärde uppgick till sammanlagt 5 168 kr vartill kom utgifter för porto och expediering, försäkring och tull med sammanlagt 3 213 kr. B framhöll att gåvorna helt använts för hans kusins och hennes mans uppehälle. – LSR lämnade B:s yrkande utan bifall.

Hos KR fullföljde B sin talan. KR fann tillräckliga skäl icke föreligga att vägra B avdrag för periodiskt understöd med yrkade 8 381 kr och nedsatte taxeringarna. (KR i Sthlm 12. 9 1974.)

Anm.: Se RRK R72 1:66 och 1:67, RRK K74 1:21, RRK K75 1:7.

Värde av bilförmån då arbetsgivaren ersatts för kostnaderna för privatkörningen

Besvär av P angående inkomsttaxering 1972. – P disponerade en arbetsgivaren tillhörig bil. I sin självdeklaration upptog han inte något värde av bilförmån. – TN beskattade P för ett värde av bilförmån beräknat till 3 300 kr.

Hos LSR yrkade P att han inte skulle påföras något förmånsvärde eftersom han ersatt arbetsgivaren kostnaden för sin privata körning under beskattnings-

året. – LSR anförde: Enligt RSV:s anvisningar angående värdering av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst bör sådant förmånsvärde inte upptas till lägre belopp än som motsvarar 500 mils körning, om ej särskilda skäl därtill föreligger, även om den faktiska körsträckan inte uppgår till 500 mil.

I besvär hos KR fullföljde P sin talan. – KR biföll besvären och yttrade: P, som var bosatt med familj i Umeå, hade under beskattningsåret anställning som representant hos Nordiska Industri AB i Göteborg och reste som försäljare av handarbeten på bolagets Norrlandsdistrikt, omfattande hela Norrland från Söderhamn och norr därom. För tjänsten använde han en arbetsgivarens tillhörig personbil av märket Volvo P 145 Combi och medförde på resorna en drygt 300 kg tung kollektion, som upptog allt utrymme utom framsätet i bilen och som förvarades däri under veckoslut och andra kortare arbetsuppehåll. P reste under beskattningsåret i tjänsten utanför bostadsorten i 187 dagar av drygt 230 arbetsdagar och körde därvid ca 4 000 mil. För privata resor med bilen var P enligt arbetsgivaren skyldig ersätta denne med tre kr för mil. Vid utnyttjande av bilen privat för längre resor under bl a semester krävdes vidare särskilt tillstånd av arbetsgivaren. Enligt under året förd körjournal använde P bilen privat för 154 mils körning och erlade till arbetsgivaren, som i målet intygat uppgiften härom, i ersättning 445 kr. – Enligt RSV:s vid förevarande taxering gällande anvisning om värdering av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst (1971 nr 4:1) kan jämkning av däri upptagna riktvärden ifrågakomma för sådana anställda, som företar bilresor i tjänsten med övernattnings utom bostadsorten i så betydande utsträckning, att de kan antas allenast i ringa omfattning utnyttja bilen under fritiden, t ex vissa handelsresande och likställda. – Övan upptagna omständigheter, som lämnats obestridda i målet, ger sammantagna inte stöd för annat antagande än att bilen utnyttjats privat endast i den omfattning som framgått av körjournal. Då P ersatt arbetsgivaren kostnaderna för bilens användning privat, saknas anledning beskatta honom för något värde av bilförmån. (KR i Sundsvall 2. 1. 1975.)

Fråga om beräkningen av avdrag för resor till och från arbetet med arbetsgivarens bil när värdet av bilförmån reducerats med ersättning till arbetsgivaren för bensinkostnader m m

Besvär av S angående inkomsttaxering 1972. – I deklarationen upptog S utom löneinkomst även förmån av tjänstebil till ett värde av 5 796 kr. Han yrkade avdrag för bl a ersättning till arbetsgivaren för privatkörning (1 720 mil) med 4 532 kr samt för resor med tjänstebilen till och från arbetet (1 239 mil) med 3 802 kr.

TN upptog förmånsvärdet för bilen till 6 500 kr, vilket belopp minskades med ersättningen till arbetsgivaren om 4 532 kr.

Hos LSR yrkade S att förmånsvärdet skulle upptas till 5 996 kr brutto och efter avdrag för ersättningen till arbetsgivaren 4 532 kr till 1 464 kr netto. Därjämte borde avdrag medges för resor till och från arbetet med beloppet 3 802 kr.

TI yttrade bl a: – Ifrågavarande bil synes kunna hänföras till prisklass II. Förmånsvärdet för 1 500 mil uppgår därvid till 5 600 kr (RSV 3208) och värdet för 2000 mil blir 6 500 kr. Sjöberg har under beskattningsåret kört 1 720 mil privat. Förmånen härav bör sålunda beräknas till 5 864 kr. $5\,600 \times \frac{220}{220}$ (6 500 \cdot 5 600). – När förmånshavaren

visar att han ersatt arbetsgivaren med visst belopp, bör värdet enligt RSV:s anvisningar sänkas med belopp, motsvarande vad förmånshavaren sålunda utgivit.

TN:s åtgärder i detta avseende synes därför riktiga. – Enligt RSV:s anvisningar (RSV 3208) bör vidare avdrag för resor mellan bostad och arbetsplats medges högst med belopp, som svarar mot den andel av förmånens värde som belöper på dessa resor. Avdrag för resor till och från arbetet borde därför ha medgivits med 960 kr. – $1\,239 \times \frac{1\,332}{1\,720}$

Därvid är 1 239 det i deklARATIONEN uppgivna antalet mil för körning mellan bostad och arbetsplats. Jag får därför kvittningsvis hemställa, att taxeringarna lämnas oförändrade.

LSR anslöt sig till vad TI anfört och lämnade besvären utan bifall.

Hos KR fullföljde S sin talan. – TI tillstyrkte bifall till S:s talan.

KR fann att ifrågavarande förmånsvärde och kostnadsavdrag borde bestämmas enligt S:s yrkanden. (KR i Sthlm 27.6. 1975.)

En ledamot av KR (Sandström) var skiljaktig och yttrade: Värdet av den förmån som S haft genom rätten att använda en arbetsgivaren tillhörig personbil av märket Volvo Amazon 1970 års modell bör såsom S yrkat och TI medgett, uppskattas till 5 996 kr i stället för det belopp om 6 500 kr vartill värdet upptagits enligt TN:s av LSR fastställda beslut. Från beloppet 5 996 bör avräknas den ersättning om 4 532 kr som S utgivit till arbetsgivaren för de privata resor om tillhoppa 1 720 mil han gjort med tjänstebilen. Förmånens nettovärde bör alltså i enlighet härmed upptagas till (5 996-4 532) 1 464 kr i stället för det nettovärde om (6 500-4 532) 1 968 kr som TN beräknat. – Vid tjänsteinkomstens beräkning är S emellertid berättigad till avdrag enligt allmänna regler för de kostnader han haft för sina resor till och från arbetet. I målet är ostridigt att avdrag för dessa resor som uppgått till 1 239 mil och ingått i nyssnämnda privata resor, i enlighet med RSV:s anvisningar i och för sig kan beräknas till 3 802 kr. Dock måste beaktas att av den till arbetsgivaren utgivna ersättningen om 4 532 kr, varmed förmånsvärdet minskat, 3 264 kr får anses ha belöpt på resorna till och från arbetet. Vid beräkningen av det avdrag som kan medges S kan därför inte bortses från att S redan fått skattemässig kompensation för det sistnämnda beloppet genom att detsamma avräknats vid förmånsvärdets bestämmande. För de nämnda resorna är S därför berättigad till avdrag med endast (3 802-3 264) 538 kr. – Även om S i enlighet med det nu anförda i och för sig kan för nedsättning av taxeringarna räkna sig tillgodo belopp om (1 968-1 464) 504 kr och 538 kr eller tillhoppa 1 042 kr, framgår emellertid av handlingarna att S enligt TN:s av LSR fastställda beslut vid tjänsteinkomstens beräkning redan medgetts avdrag för resorna till och från arbetet med hela beloppet 3 802 kr, trots att ersättningsbeloppet 4 532 kr i sin helhet avräknats från bruttovärdet av förmånen, 6 500 kr. Anledning saknas följaktligen att i anledning av S:s besvär nedsätta de överklagade taxeringarna. – Jag lämnar därför besvären utan bifall.

Anm.: Se RKR R75 1:25.

Ersättning för minskat skönhetsvärde som utgått vid försäljning av mark till gatu- och parkområde har ej ansetts böra realisationsvinstbeskattas

Besvär av A angående inkomsttaxering 1971. – Enligt avtal i aug 1969 mellan Linköpings stad och Margareta A försålde A till staden de delar av stadsägan 4278 som skulle utgöra gatu- och parkmark i enlighet med en samma år fastställd stadsplan. De överlåtna markområdena omfattade ca 1 200 kvadratmeter. Enligt avtalet skulle köpeskilling för de försålda markområdena utgå med 3 000 kr. Vidare skulle staden till A utbetala ersättning med tillsammans 12 500 kr för dels genom gatuarbete spolierade fruktträd, prydnadsträd, prydnadsbuskar, diverse trädgårdsanläggningar och befintlig brunn och dels flyttning av soprum och uppsättning av nytt staket.

I sin deklaration uppgav A icke någon realisationsvinst på grund av markförsäljningen. – TN ansåg emellertid att skattepliktig realisationsvinst uppkommit till ett belopp av 4 322 kr.

LSR fann den för diverse skador m m erhållna ersättningen om 12 500 kr utgöra del av markens försäljningspris och tillsammans med den för råmarken bekomna ersättningen om 3 000 kr utgöra totalt försäljningspris som skulle läggas till grund för beräkning av realisationsvinst. Den skattepliktiga realisationsvinsten nedsattes till 3 929 kr.

I besvär hos KR yrkade A bifall till sitt yrkande att ersättningen om 12 500 kr icke skulle föranleda beskattning för realisationsvinst. Till stöd för yrkandet framhöll hon bl a att den till staden försålda marken var ett område som varit en prydnad för hela fastigheten och den enda plats där köksträdgård och fruktträdgård i bärande ålder funnits anlagd. Hon ansåg att anläggningen, innan den spolierades genom gatans framdragande, varit en ganska stor ekonomisk tillgång för fastigheten samtidigt som den varit en mycket vacker plats i söderläge med huvudbyggnaden som bakgrund.

KR yttrade (efter att först ha återgett ovan angivna delar av avtalet och av A:s argumentering) bl a följande: Det ifrågavarande särskilt avtalade ersättningsbeloppet 12 500 kr har icke närmare specificerats i avtalet. Till den del beloppet avser ersättning för brunn – vilken enligt uppgift använts för bevattning och tvätt – samt ersättning för flyttning av soprum och uppsättning av staket kan beloppet icke anses vara av beskaffenhet att grunda skattepliktig realisationsvinst. – Emellertid synes ytterligare en del av ersättningsbeloppet böra undantagas vid den realisationsvinstberäkning som kan komma i fråga på grund av överlåtelsen. – Med hänsyn till vad A anför om det försålda områdets betydelse i olika avseenden för hela fastigheten och då vederbörande TI inte ens påstått att den avtalade ersättningen om 3 000 kr för själva marken varit onormalt låg föreligger skäl för antagande att den särskilda ersättningen om 12 500 kr till icke oväsentlig del avsett att utgöra gottgörelse för minskat skönhetsvärde och annan bestående skada på den kvarvarande fastigheten genom framdragandet av gata m m. Även till sådan del får ersättningen anses

undantagen från skatteplikt i detta sammanhang. – Vid en samlad bedömning får det anses att, även om beloppet 12 500 kr till någon del är av skattepliktig natur vid realisationsvinstberäkningen, likväl en så stor del skall undantas från vinstberäkningen, att för A ej uppkommer realisationsvinst på grund av ifrågavarande markförsäljning. (KR i Sthlm 20.11.1974.)

Bankirfirmans nedskrivning av lånefordringar och av aktielager

Besvär av AB Bankirfirman B angående inkomsttaxering 1971. – I deklARATIONEN yrkade bolaget avdrag för avsättning till reserv för osäkra fordringar med 540 000 kr, utgörande 10 procent av utestående fordringars nominella värde och för nedskrivning av aktier med 214 966 kr, motsvarande fyrtio procent av aktiernas värde den 31 december 1970.

TN och LSR medgav avdrag i båda nämnda hänseenden med lägre belopp än bolaget yrkat. – Bolaget vidhöll yrkandena enligt deklARATIONEN.

I avgivet yttrande anförde bankinspektionen bl a följande. RR uttalade i överklagat förhandsbesked, RÅ 1969 not 1148, att lager av aktier enligt punkt 1 av anvisningarna till 41 § KL vid inkomstberäkningen icke fick upptagas till lägre värden än som med hänsyn till risk för förlust, prisfall m m framstod som skäligt. Med hänsyn till de särskilda förhållanden under vilka fondkommissionärsfirmorna, däri inbegripet även klaganden, har att arbeta är det bankinspektionens uppfattning att en nedskrivning av deras låneportföljer med 5 procent och deras lager av aktier med 40 procent väl ansluter sig till regeringsrättens nyssnämnda uttalande.

KR yttrade: Med hänsyn till arten av bolagets verksamhet får bolaget anses såsom penningförvaltande företag. Bolagets lånefordringar och lager av värdepapper är följaktligen att betrakta som tillgångar avsedda för omsättning i bolagets rörelse. På grund härav och med hänsyn till vad som med risk för förlust, prisfall m m samt omständigheterna i övrigt framstår såsom skäligt, får bolaget anses berättigat till avdrag för nedskrivning av lånefordringarna med fem procent av deras nominella belopp eller med 268 510 kr samt till avdrag för nedskrivning av lagret av aktier med fyrtio procent av dess marknadsvärde på balansdagen eller med 183 596 kr. (KR i Sthlm 27. 5. 1974.)

Anm.: Se RÅ 1954 ref 23, 1957 not 2718, 1958 not 1549, 1969 not 1148, 1970 not 1788. Se även SOU 1954:19 s 216, prop 1955:100 s 254–255, RN 1970 nr 4:2.

Fråga om skattetillägg bort påföras på grund av oriktiga uppgifter i deklARATION som avlämnats sedan riktig taxering åsatts enligt kontrolluppgifter

Besvär av J angående inkomsttaxering 1971. – KR yttrade: Av handlingarna framgår att TN med ledning av inkomna kontrolluppgifter rätteligen upp-

tagit J:s intäkter av tjänst till 66 705 kr. De i målet påtalade felaktigheterna i den av J sedemera till LSR ingivna självdeklaration har alltså ej föranlett att han blivit för lågt taxerad till statlig eller kommunal inkomstskatt. Vid sådant förhållande saknas förutsättning för att påföra J skattetillägg. – KR undanröjer den överklagade avgiftspåföringen. (KR i Sthlm 20. 9. 1974.)

Fråga om återbetalning av preliminärskatt bort ske

Besvär av N angående inkomsttaxering 1970. – KR yttrade: Enligt 75 § uppbördskungörelsen (1967:626) skall länsstyrelsen skyndsamt återbetala för mycket erlagd skatt om skattskyldig eller arbetsgivare visar att han av misstag inbetalat större skattebelopp än som bort ske. Förutsättning för återbetalning enligt denna bestämmelse är således bl a att inbetalningen av skatt gjorts av misstag, t ex att belopp som avser annat än skatt inbetalats, att större skattebelopp än som avdragits blivit inbetalat eller att skattebelopp för arbetstagare förväxlats vid inbetalningen. Däremot kan den omständigheten att skatt, såsom skett i förevarande fall, inbetalats för felaktigt utbetald lön inte anses utgöra skäl för återbetalning enligt 75 § uppbördskungörelsen. Länsstyrelsen har således inte ägt återbetala den för N inlevererade preliminärskatten, varför denne rätteligen bort tillgodoräknas densamma.

Till följd härav saknas även grund för PN:s beslut om ändring i N åsatta taxeringar (varigenom PN nedsatt dessa med 1 116 kr, avseende ej tillgodoräknad preliminärskatt). – KR undanröjer PN:s beslut och överlämnar målet – såvitt avser frågan om tillgodoräknande av preliminär skatt jämte återbetalning av skatt och i förekommande fall ränta – till länsstyrelsen i Västernorrlands län för åtgärd. (KR i Sundsvall 23. 12. 1974.)

Anm.: Se Lundin, Uppbörd av skatt s 217 samt JO:s beslut 1974-07-03 Dnr 1817/72.